

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a JUDr. Ivony Šubrtové, ve věci

žalobce: **M. Š.**
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem AK Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2018, č. j. KUKHK-36145/DS/2017/DV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Jaroměř ze dne 13. 10. 2017, č. j. PDMUJA-29467/2017, sp. zn. ODSH-3408/2017/Vš-21, a toto potvrdil. Tímto prvoinstančním správním rozhodnutím bylo rozhodnuto o zamítnutí žalobcových námitek proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a záznam potvrzen. Následkem zmíněného rozhodnutí bylo pozbytí řidičského oprávnění žalobce, jak vyplývá z ustanovení § 123c odst. 3 zákona

Za správnost vyhotovení: R.V.

č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobce napadl shora označené rozhodnutí žalovaného včas podanou správní žalobou, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

II. Obsah žaloby

2. V úvodu žalobních námitek žalobce brojil proti tomu, že žalovaný při rozhodování dané věci ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů v obdobných věcech. Přílohou jeho doplněného odvolání totiž bylo i rozhodnutí odvolacího správního orgánu, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, vydané ve věci shodné. Z něho jednoznačně vyplývá, že se odvolací orgán zabýval kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí (v blokových řízeních) a také, že jednotlivá rozhodnutí (v blokových řízeních) po posouzení označil za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
3. Z dalších rozhodnutí stejného odvolacího správního orgánu (Krajský úřad Moravskoslezského kraje) ve věcech shodných či obdobných rozhodnutí (viz ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, či ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014), vyplývá ustálenost práce odvolacího správního orgánu, a to hlavně ve skutečnosti, že odvolací správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body.
4. Obdobný postup vyplývá již z rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám. BH/3, kdy prvoinstanční správní orgán odmazal dva konkrétní záznamy z bodového hodnocení, které byly učiněny na základě nezpůsobilých podkladů.
5. Z uvedeného žalobce dovozoval, že v souladu se zásadou legitimního očekávání by měly správní orgány postupovat a rozhodovat ve věcech se shodnými či obdobnými znaky shodně. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsaným způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. Tím by byla jednoznačně dotčena rovnost účastníků před zákonem, kdy tato rovnost je narušována pouze na základě místní příslušnosti k danému správnímu orgánu.
6. Druhým okruhem žalobních námitek žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nejprve obecně poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních (v žalobě identifikována číslem série a číslem bloku), která nesplňují dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Dle žalobce by z rozhodnutí měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle jeho názoru naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakéhokoli orgánu veřejné moci.

7. Žalobce dále poukázal na několik situací týkajících se protiprávních jednání přestupců (konkrétně překročení nejvyšší povolené rychlosti, neřízení se dopravními značkami a signály, nepřipoutání se bezpečnostními pásy) a uvedl úvahy, jaké formulace popisu přestupkového jednání v rozhodnutí jsou nedostatečné. Rovněž musí být z rozhodnutí naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.
8. K jednotlivým pokutovým blokům ve své věci pak uvedl žalobce následující námitky:
9. **K pokutovému bloku ze dne 14. 6. 2017, kde je v kolonce „uložena za přestupek podle §“ uveden údaj „125c/1k“.**
10. „Rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánů, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „pásy“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem.
11. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání.
12. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§6 odst. 1 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blovém řízení má náležitosti kladené zákonem.“
13. **K pokutovému bloku ze dne 10. 9. 2016, kde je v kolonce „uložena za přestupek podle §“ uveden údaj „125c/1k“.**
14. „Rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánů, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „neužil bp“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem.
15. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání.
16. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace §6/1a z. č. 361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně

citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§6 odst. 1 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.“

17. K pokutovému bloku ze dne 12. 3. 2016, kde je v kolonce „uložena za přestupek podle §“ uveden údaj „125c/1k“.
18. „Rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánů, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „pásy. řidič“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem.
19. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání.
20. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace §6/1a z. č. 361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§6 odst. 1 viz výše) a skutkové věty, lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.“
21. K pokutovému bloku ze dne 25. 8. 2015, kde je v kolonce „uložena za přestupek podle §“ uveden údaj „125c/1f4“.
22. „Rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánů, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „rychlost“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem.
23. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání.
24. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace §18/4 z. č. 361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 18 odst. 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 18 odst. 4 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.“

25. K pokutovému bloku ze dne 13. 12. 2014, kde je v kolonce „uložena za přestupek dle §“ uveden údaj „125c/1k“.
26. „Rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „pásy.řidič“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem.
27. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání.
28. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace §6/1a z.č. 361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§6 odst. 1 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.“
29. Žalobce shrnul, že citované pokutové bloky nejsou způsobilé být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny. Není tedy patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí čj. 4 As 127/2014-39. Dle žalobce nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ pokutových bloků ze dne 14. 6. 2017, 10. 9. 2016, 12. 3. 2016, 25. 8. 2015 a 13. 12. 2017.
30. Vzhledem k uvedenému žalobce navrhoval žalované rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k novému projednání.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

31. Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 7. 5. 2018. V něm nejprve shrnul žalobní námítky a poté odkázal na odůvodnění žalovaného rozhodnutí s tím, že se v něm věci podrobně zabýval. Konstatoval, že dospěl k závěru, že podklady pro záznam bodů, tj. oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, rozhodnutí o přestupku a kopie pokutových bloků, splňují náležitosti pro záznam bodů a že jejich zaznamenaný počet odpovídá spáchaným přestupkům. Jedná se o dále uvedené podklady pro záznam bodů, podle kterých žalobce dosáhl 12 bodů;
- 1) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 14. 6. 2017, jde o přestupek dle §125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kdy řidič nebyl za jízdy připoután

bezpečnostním pásem. Rozhodla Policie České republiky Třebechovice pod Orebem, č. j.: KRPH-56700/PŘ-2017-050217, zaznamenány byly 3 body.

- 2) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 10. 9. 2016, přestupek dle §125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu – řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Rozhodla Policie České republiky Hořice, č. j.: KRPH-84556/PŘ-2016-050410, zaznamenány 3 body.
 - 3) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 12. 3. 2016, přestupek dle §125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Rozhodla Policie České republiky Hradec Králové, č. j.: KRPH-24469/PŘ-2016-0500ES, zaznamenány 3 body.
 - 4) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 25. 8. 2015, přestupek dle §125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu, došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Rozhodla Policie České republiky Hradec Králové, č. j.: KRPH-81411/PŘ-2015-050206, zaznamenány 2 body.
 - 5) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 13. 12. 2014, přestupek dle §125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Rozhodla Policie České republiky Hořice, č. j.: KRPH-121486/PŘ-2014-050410, zaznamenány 3 body.
32. Na základě těchto podkladů došlo u žalobce k dosažení 12 bodů, respektive 14 bodů v bodovém hodnocení řidičů.
33. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. V případě, že jsou uvedeny pochybnosti o údajích zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. V dané věci si správní orgán I. stupně vyžádal příslušné pokutové bloky. Pokutové bloky č. D0938724 série: FD/2013 ze dne 13.12.2014, E2256531 série GE/2014 ze dne 25.08.2015, E2469510 série GE/2014 ze dne 12.03.2016, C1522425 série FC/2013 ze dne 10.09.2016 a E2444367 série GE/2014 ze dne 14.06.2017, jsou vyplněny řádně ve všech kolonkách, veškeré pokutové bloky jsou plně v souladu s příslušným Oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení.
34. Pokutové bloky jsou opatřeny razítkem zmocněného orgánu a podpisem přestupce /žalobce/ a úřední osoby. Nejedná se tedy o nezpůsobilé podklady pro záznam bodů v registru řidičů.
35. Správní orgán na základě podnětu k přezkumnému řízení požádal Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje o přezkum k pokutovému bloku GD/2014 D1885492 ze dne 17. 11. 2016, kdy nebyl shledán důvod k zahájení přezkumného řízení.
36. Na základě návrhu žalobce správní orgán usnesením ze dne 21. 8. 2017 řízení přerušil do doby uplatnění mimořádného opravného prostředku ve věci pravomocného rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 14. 6. 2017. Správní orgán I. stupně na základě prošetření podnětu k přezkumnému řízení, vydaném Krajským ředitelstvím policie Královéhradeckého kraje, k pokutovému bloku GE/2014 E2444367, ze dne 14. 6. 2017, kdy nebyl shledán důvod k zahájení přezkumného řízení, pokračoval v řízení a písemností ze dne 29. 9. 2017 vyzval odvolatele k seznámení se s podklady pro vydání

rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, ve lhůtě 5 pracovních dnů. Dne 9. 10. 2017 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno vyjádření k podkladům rozhodnutí.

37. Dle názoru žalovaného uvedená specifikace přestupkového jednání splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na pokutovém bloku uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo. Zákonem požadované údaje jsou na pokutovém bloku identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán.
38. Žalovaný považuje napadené rozhodnutí za věcně správné, odpovídající zjištěným, a
39. ničím nevyvráceným skutečností. Vzhledem k tomu navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Jednání krajského soudu

40. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), a to bez nařízení jednání dle ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s., když k takovému postupu udělili účastníci řízení souhlas postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Dospěl přitom k následujícím zjištěním a právním závěrům.

V. Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

41. V první žalobní námitce žalobce vytýká žalovanému, že se nezabýval předloženými důkazními prostředky, konkrétně rozhodnutími jiných správních orgánů v obdobných věcech (Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek), které byly přílohou doplněného odvolání. K nim poukazoval na to, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, přitom připomenul zásadu legitimního očekávání.
42. Nutno konstatovat, že tato námitka je formulována ve zcela obecné rovině a bez jakékoli přímé souvislosti s osobou žalobce. Žalobce namítá, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky, aniž by ale vyjádřil spojitost těchto důkazních prostředků s jeho řízením a aniž by uvedl, v čem spatřuje konkrétní souvislost s jeho věcí. Pouze na jasně a zřetelně formulované námitky ve vztahu k projednávané věci však může správní orgán a následně i správní soud konkrétně reagovat. V daném případě pak tedy lze pouze obecně uvést, že krajský soud neshledal, že by v nyní projednávaném případě postupovaly správní orgány jinak, než je obvyklou praxí, tj. že by neposuzovaly jednotlivé podklady pro záznam bodů v registru bodů u žalobce z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu. To posuzovaly detailně u každého jednotlivého případu, jak vyplývá z podkladů založených ve správním spise a z odůvodnění rozhodnutí.
43. V dalším okruhu žalobních námitek žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
44. Předně je nutno připomenout, že pro dané řízení je zásadní otázkou rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru

řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

45. Rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (všechny zde uváděné rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), na jehož závěry rovněž žalovaný mimo jiné odkazoval (viz strana sedmá žalovaného rozhodnutí), takto: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci.*- 46. *Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší a než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů, jak správně uvádí stěžovatel.“*
- 47. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, čj. 5 As 76/2010-59).
- 48. Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého „rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné

správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 větě druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“

49. Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku č. j. 7 As 94/2012-20, *„s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“*
50. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013. Č. j. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že *„je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“*
51. Nutno konstatovat, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.

52. Žalobce v nyní projednávané věci namítal, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny a že tedy není patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014-39.
53. Žalobce se však mylí, pokud z jím poukazovaného rozsudku dovozuje nepřipustnost strohých a zkratkovitých formulací. Naopak i v uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud s poukazem na svoji dřívější judikaturu výslovně uvedl pod bodem [22], že *„s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobnosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“*
54. V nyní projednávané věci byly posuzovány podklady pro záznam bodů u žalobce do registru řidičů celkem v pěti případech přestupků spáchaných a projednaných v blokovém řízení, a to spáchaných ve dnech 14. 6. 2017, 10. 9. 2016, 12. 3. 2016, 25. 8. 2015 a 13. 12. 2017.
55. Krajský soud ověřil, že na pokutových blocích, na nichž jsou zaznamenány přestupky ze dne 14. 6. 2017, 10. 9. 2016, 12. 3. 2016, 25. 8. 2015 a 13. 12. 2017 je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo nebo datum narození, jeho adresa místa pobytu, uvedeno ověření totožnosti (buď dle občanského průkazu, řidičského průkazu nebo lustrací), na pokutových blocích je podpis žalobce. Pokutové bloky jsou opatřeny otiskem razítka Policie České republiky. Ze všech pokutových bloků je zřejmé, kdy došlo ke spáchání přestupků, neboť kolonky pokutových bloků „doba, místo a popis přestupkového jednání“ jsou v tomto směru řádně vyplněny.
56. V případě přestupku spáchaného dne 14. 6. 2017 je místo specifikováno jako „v obci Libřice“, v případě přestupku spáchaného dne 10. 9. 2016 je místo specifikováno jako „Hořice, nám. J. z Poděbrad“, v případě přestupku spáchaného dne 12. 3. 2016 je místo specifikováno jako „ul. Gočárův okruh v HK“, v případě přestupku spáchaného dne 25. 8. 2015 je místo spáchání přestupku specifikováno jako „HK, Kladská 99/23“ a v případě přestupku spáchaného dne 13. 12. 2014 je místo spáchání přestupku specifikováno jako „Miletín, ul. Komenského“.
57. Krajský soud tak ověřil, že na pokutových blocích jsou uvedeny specifikace míst spáchání shora uvedených přestupků, a to i s ohledem na jejich povahu (s výjimkou přestupku spáchaného dne 25. 8. 2015 šlo totiž vždy o přestupky spočívající v nepřipoutání řidiče bezpečnostním pásem) zcela dostatečně. Pokud je na pokutových blocích uveden název obce a ulice bez čp. nebo jiné specifikace, či pouze název obce, ani tak zaznamenané místo není s to zpochybnit způsobnost takového pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru. Jestliže byl žalobce v obci uvedené na bloku v konkretizovaný den a čas kontrolován hlídkou Policie ČR a ze záznamů na pokutovém bloku vyplývá, že vozidlem (specifikovaná registrační značka) porušil některou povinnost stanovenou na bloku uvedeným ustanovením zákona o silničním provozu, přičemž žalobce byl s tímto zjištěním srozuměn (což stvrdil svým podpisem),

pak nevznikají žádné pochybnosti o místě spáchání konkrétního přestupku, ani o jeho záměně s jiným přestupkovým jednáním apod. To žalobce ani netvrdí, kromě obecné námitky neuvedení přesnější specifikace místa spáchání přestupku. Ani v jednom z případů zároveň také nedoložil, že by byl postihován za protiprávní jednání spáchané na soukromém pozemku. Ani ze shora citované judikatury Nejvyššího správního soudu nelze dovodit, že by při popisu místa spáchání přestupku bylo na pokutovém bloku nezbytně nutné uvádět číslo komunikace a její kilometrové místo nebo v malé obci, která často ani nebývá členěna na ulice, vypisovat číslo popisné domu (nebo jinou bližší identifikaci), kde mělo k přestupkovému jednání dojít.

58. Pokud jde o přestupkové jednání, krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích je vyplněno nejen místo spáchání přestupku, ale i doba jeho spáchání (čas s přesností na minuty). Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 14. 6. 2017 je dále uvedeno „neměl bezpečnostní pásy, porušil § 6 odst. 1 písm. a) z. č. 361/2000 Sb.“ a dále, že „pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ ve výši 200,-Kč. Na pokutovém bloku ze dne 10. 9. 2016 je uvedeno „Jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem § 6/1a z. č. 361/2000Sb.“ a dále, že „pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ ve výši 1.000,-Kč. Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 12. 3. 2016 je uvedeno „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb. Nebyl za jízdy připoután bez. pásem“ a dále, že „pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ ve výši 200,-Kč. Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 25. 8. 2015 je uvedeno „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb., rychlost v obci, R50/70/67 km/h, po odečtu“ a dále, že „pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1, f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ ve výši 1.000,-Kč. Na pokutovém bloku ze dne 13. 12. 2017 je uvedeno „nebyl jako řidič vozidla rz 2H60731 připoután bezp. pásem § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“ a dále, že „pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ ve výši 100,-Kč.
59. Z uvedeného je zřejmé, že přestupkové jednání bylo ve všech zmíněných případech popsáno zcela dostatečně. K tomu je nutno znovu připomenout a zdůraznit, že blokové řízení má méně formální povahu a pokutový blok nelze po obsahové stránce srovnávat s jinými rozhodnutími vydávanými správními orgány. Zejména z praktických důvodů (tj. s ohledem na velikost pokutového bloku, terénní podmínky, za kterých je vydáván, a omezený časový prostor při jeho vydání) je zcela odůvodnitelné uvádění i zestručněného textu. Jak opakovaně judikuje Nejvyšší správní soud (viz shora), při zohlednění specifik blokového řízení je možno na pokutovém bloku přijmout i formulace strohé a zkratkovitě. Dokonce se lze v určitých případech spokojit i jen s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, a to jestliže je z kombinace všech uvedených údajů patrné, jakého konkrétního druhu jednání se přestupce dopustil.
60. Pokud jde o pokutový blok u přestupku ze dne 25. 8. 2015 a na něm užitou zkratku R50/70/67 km/h po odečtu, dává tato zcela jasnou odpověď na protiprávní stav, který byl zjištěn a pokutován, a to i s ohledem k dalšímu obsahu bloku. Plyne z ní jednoznačný závěr, že žalobce při řízení motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Vymezení protiprávního jednání vyplývá ze shora uvedeného popisu přestupkového jednání a současného odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu, z něhož vyplývá, o jaké porušení zákona o silničním provozu se jednalo (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci). Tři číslice uvedené v popisu přestupku na pokutových blocích proto s ohledem na uvedené nelze

vyložit jinak, než že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v obci, další údaj znamená rychlost naměřenou žalobci a třetí údaj znamená rychlost po zohlednění možné odchylky měřicího zařízení. Údaj uvedený ve zmíněném číselném formátu je tedy zcela srozumitelný a odpovídá právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován. U tohoto přestupku je přesně označeno i místo jeho spáchání, došlo k němu u domu č. p. 99/23 v ulici Kladská v Hradci Králové. Ke zcela logickému pochopení je též skutečnost, že z právní kvalifikace „§ 18/4 z.č. 361/2000 Sb.“ zcela jednoznačně plyne, že jde o porušení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., a proto námitky žalobce v tomto směru jsou bezpředmětné.

61. Pokud jde o další čtyři přestupky a pokutové bloky, spojuje je jedna skutková podstata spočívající v porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, podle kterého je řidič motorového vozidla povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Ve všech těchto případech byly žalobci uloženy pokuty podle § 125c odst. 1 písm. k) citovaného zákona. Jak již uvedeno výše, místa spáchání těchto přestupků byla na pokutových blocích označena s dostatečnou přesností. Krom toho si je třeba uvědomit, že pokud jde např. o přestupky spočívající v nedovoleném parkování, rychlé jízdě apod., budou na konkretizaci míst jejich spáchání kladeny jiné nároky, než právě na přestupek podle citovaného ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Jeho podstata totiž nemá žádnou přímou souvislost s okolím vozidla, nýbrž s jeho vnitřkem. S tím, zda v něm jedoucí řidič je připoután bezpečnostním pásem. Pokud jsou pak na pokutových blocích formulovány právní kvalifikace způsobem „neměl bezpečnostní pásy, porušil § 6 odst. 1 písm. a) z. č. 361/2000 Sb.“, „Jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem § 6/1a z. č. 361/2000Sb.“, „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb. Nebyl za jízdy připoután bez. pásem“ a „nebyl jako řidič vozidla rz 2H60731 připoután bezp. pásem § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“, musí krajský soud konstatovat, že je z nich jednoznačně k pochopení, že jde o právní kvalifikace podle „§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“, což žalobce zcela bezdůvodně zpochybňoval. Zkrácené formulace příslušných ustanovení namísto jejich úplného vypsání, jsou obecně užívané a zcela srozumitelné, což platí i pro označení právních ustanovení, podle nichž bylo přistoupeno k uložení pokut (viz § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb. či § 125c/1, f4 zák. č. 361/2000 Sb. u přestupku za rychlou jízdu). I s ohledem na shora citované právní závěry plynoucí z judikatury Nejvyššího správního soudu je nutno považovat takovou právní kvalifikaci spáchaného přestupku na pokutovém bloku a označení ustanovení, na základě něhož bylo o pokutě rozhodnuto, za zcela dostačující.
62. Shora popsané specifikace přestupkových jednání tedy splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo.
63. Ani o věcné příslušnosti orgánu, který blokové pokuty vydal, nevznikají žádné pochybnosti. Na každém pokutovém bloku je otisk razítka Policie České republiky, přičemž jedním z úkolů těchto orgánů je odhalovat přestupky a oznamovat je následně orgánům příslušným k jejich projednání. V případě provádění kontrol na pozemních komunikacích pak není pochyb o tom, že se jedná o místo veřejně přístupné, a pokud Policie ČR na takové komunikaci provádí kontrolu projíždějících vozidel, jedná zcela v souladu se zákonem. Skutkové podstaty přestupků, za které byl žalobce sankcionován,

se dotýkají porušení některé z povinností účastníků provozu na pozemních komunikacích. Pokud snad byl žalobce názoru, že se v řešených případech nenacházel na pozemní komunikaci, měl tuto výhradu vznést při projednání přestupku v blokovém řízení. Žalobce žádný soukromý pozemek, na němž by podle něho mohlo dojít ke spáchání některého z projednávaných přestupku, však neoznačil ani v žalobě.

64. Krajský soud uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.
65. S ohledem na shora uvedené musel krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
66. Spolu se žalobou podal žalobce též návrh na přiznání odkladného účinku žalobě dle § 73 s.ř.s. Protože k rozhodnutí o něm bylo třeba posouzení správního spisu v rozsahu, který odpovídá přezkumu samotného napadeného rozhodnutí, rozhodl krajský soud přímo ve věci. Tento postup je v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu a není porušením § 56 odst. 1 s.ř.s.

VI. Náklady řízení

67. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 25. června 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu